

Amintiri în alb-negru

De câteva luni lucrez la o serie de interviuri cu mari fotografi. Poate că într-o bună zi se vor regăsi toate într-o carte. Azi m-am întâlnit cu fotografii francez Jean Dubois, stabilit de câteva decenii la Bruxelles.

Ne-am dat întâlnire în centrul orașului, într-o braserie-librărie. În spatele rafturilor cu cărți și reviste, la masa rotundă de lângă fereastră, mă aștepta. Avea aparatul de fotografiat la îndemână, pe masă.

La începutul întâlnirii, îmi auzeam inima bătând puternic, rostogolindu-se pe podea, ca un măr desprins prea repede din pom. Emoții atât de puternice n-am mai avut din clasa întâi, din prima zi de școală.

Găsiți interviul [pe blog](#).

- Care a fost prima dumneavoastră întâlnire cu fotografia?

- Aveam vreo 10 ani când tata mi-a făcut cadou un aparat Leica. Prima fotografie i-am făcut-o mamei. O mai am și acum. Mi-am fotografiat apoi frații mai mici, verișorii, bunicii, unchii și mătușile. Aparatul de fotografiat a devenit în scurt timp jucăria mea preferată. Mai târziu am făcut studii de economie, dar aparatul de fotografiat nu l-am abandonat niciodată.

- Ați colaborat cu mari agenții de presă. Când ați debutat?

- În 1957. Aveam 25 de ani. Eram angajat la un ziar francez. Am fost trimis pentru a face un reportaj despre semnarea Tratatului de la Roma¹. Eram o mulțime de jurnaliști prezenți la Capitoliu pentru eveniment. Dincolo de fotografiile oficiale, pe care le cunoașteți deja (unele dintre ele – alb-negru – preluate de canalele de știri zilele acestea), am făcut o serie întreagă de fotografii în săptămâna care a precedat ziua semnării tratatului. Am surprins în imagini frenezia acelor zile: funcționarii care se ocupau de ultimele detalii, dactilografele care lucrau zi și noapte, traducătorii care verificau ultimele versiuni lingvistice ale tratatului. Această serie fotografică realizată în marja evenimentului a însemnat debutul meu în fotojurnalism. De aici până la primul proiect de anvergură nu a mai fost decât un pas.

- Ce sfaturi aveți pentru fotojurnaliștii aflați la început de drum?

- Este important să participe la proiecte pe termen lung pentru a înțelege bine subiectul, oamenii, locurile și pentru a transmite un mesaj puternic. Apoi, este esențial să privească lumea cu ochi de copil, cu mirare și curiozitate.

(...)

Pentru versiunea integrală a interviului, faceți clic [aici](#).

¹ Una dintre pietrele de temelie ale viitoarei Uniuni Europene.